

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010789
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118010789.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Adama Rapša a Mgr. Dušana Martinoviča na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 17. apríla 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
O. C. I., nar. XX.XX.XXXX v W., O. republika,
trvale bytom A. O.,
t. č. vo výkone väzby v X. a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

dňa 08.12.2017 v čase okolo 02:00 hod. v Trnave na ul. V. pri pizzerii N. pod vplyvom alkoholu po ukončení niekoľko minútového vzájomného rozhovoru pristúpil odzadu k poškodenému W.-M. O., ktorého ľavou rukou silno chytil za pravé rameno, čím ho na odchode zastavil a následne k nemu pristúpil úplne blízko sprava, pričom mu v anglickom jazyku uviedol formuláciu „tvoj telefón“, na čo keď poškodený nereagoval žiadaným spôsobom, spomínanú formuláciu mu obvinený zopakoval zvýšeným hlasom, zatiaľ čo svojou pravou rukou ukázal na mobilný telefón, ktorý poškodený v danej chvíli držal vo svojej pravej ruke a keď poškodený nesúhlasil, obvinený ukázal rukou na pravé vrecko svojej bundy, odkiaľ vytiahol nôž s červenou rukoväťou a vysunutou čepeľou o dĺžke 5 až 7 cm a začal ním bez slov napodobňovať bodanie smerom na brucho poškodeného počas toho, ako poškodeného pravou rukou stále držal za pravé rameno, na čo poškodený W.-M. O. z obavy o svoj život po tom, čo mu bolo umožnené vybrať si SIM kartu a pamäťovú kartu, vydal predmetný mobilný telefón zn. A. J5 v čiernom koženom obale, v ktorom sa zároveň nachádzala finančná hotovosť vo výške 50,00 € obvinenému, v nadväznosti na čo tento aj s telefónom poškodeného a finančnou hotovosťou vo výške 50,00 € odišiel na neznáme miesto, čím svojím konaním spôsobil poškodenému W.-M. O., občanovi P. republiky, škodu vo výške XXX,XX € s tým, že zranenia mu neboli spôsobené žiadne,

teda

použil proti inému násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

čím spáchal

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.

a odsudzuje sa:

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho

k väčšiemu), § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu ruší výrok o treste odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 04.10.2017 sp. zn. 3T/93/2017, právoplatným dňa 24.01.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia vecí - 1 ks nôž s vysúvacou čepeľou a červenou rukoväťou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému: W.-M. O., nar. XX.XX.XXXX v R., P. republika, trvale bytom B.. PH M.. R., U. č. XX, bl. P et. 3, ap. XX, P. republika, škodu vo výške XX,XX €, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť škodu zaplatiť).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený: W.-M. O., nar. XX.XX.XXXX v R., P. republika, trvale bytom B.. PH M.. R., U. č. XX, bl. P et. 3, ap. XX, P. republika, so zvyškom svojho uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní bol obžalovaný O. C. Hebel poučený, že môže ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu, urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. por., a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por., obžalovaný O. C. I. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 21.03.2018 sp. zn. 2Pv 770/17.

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaného o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaný O. C. I. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovvej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výrokom o treste, o ochrannom opatrení a o náhrade škody.

*** Výrok o treste ***

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie k výroku o treste oboznámením týchto listinných dôkazov: príkaz na vykonanie osobnej prehliadky a zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky s fotodokumentáciou (č.l. 73-78), trestný rozkaz OS Veľký Krtíš sp. zn. 3T/93/2017 (č.l. 99-101), lustrácie a správy o povesti na obžalovaného (č.l. 103-113), hodnotenie z ÚVV na obžalovaného (č.l. 114), aktuálne lustrácie na obžalovaného (č.l. 202-205) a podstatný obsah pripojeného spisu OS Veľký Krtíš sp. zn. 3T/93/2017.

Z oboznámených listinných dôkazov bolo zistené nasledovné:

Pri vykonanej osobnej prehliadke obžalovaného boli v prípravnom konaní obžalovanému odňaté: mobilný telefón zn. Samsung JS s koženým čiernym puzdrom a batériou a stavebná rezačka (nôž) červenej farby, ktoré mal obžalovaný v pravom vrecku čiernej bundy. Obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný len jedenkrát trestným rozkazom Okresného súdu Z. C. zo dňa 04.10.2017 sp. zn. 3T/93/2017, právoplatným dňa 24.01.2018, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 15.01.2018, a to pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov. Obžalovaný bol taktiež opakovane priestupkovo postihovaný najmä za priestupky na úseku cestnej premávky (bolo to blokovými pokutami) a jedenkrát proti verejnému poriadku. Z miesta trvalého bydliska bol hodnotený skôr pozitívne. Od roku 2012 doteraz pracoval pre viacerých zamestnávateľov. Z výkonu väzby bol hodnotený pozitívne.

Ako vecný dôkaz bol na hlavnom pojednávaní oboznámený 1 ks nôž s vysúvacou čepeľou a červenou rukoväťou (už spomenutá „stavebná rezačka“), ku ktorému obžalovaný priznal svoje vlastníctvo.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd bol toho názoru, že vzhľadom na okolnosti prípadu a predovšetkým na pomery obžalovaného by použitie trestnej sadzby ustanovenej Tr. zák. bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje trest kratšieho trvania, a preto aplikoval v tomto prípade inštitút tzv. mimoriadneho zníženia trestu.

Taktiež vzhľadom k úprimnému priznaniu sa obžalovaného O. C. I. k spáchaniu stíhanej trestnej činnosti už od prvopočiatku jeho trestného stíhania (s menšími odchýlkami, kedy obžalovaný nepriznal v nepatrných častiach svoje konanie popísané v skutkovej vete obžaloby), ako aj s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami (viď nižšie) a jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie súd aj prijal, bolo možné postupovať v predmetnej trestnej veci aj v zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 týkajúceho sa zjednotenia v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Tr. zák. v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por., podľa ktorého „ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Citované stanovisko k tejto „štvrtej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o

treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 3 písm. d/ Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň päť rokov.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a/ trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Súd tak aplikoval ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a *minori ad maior* (od menšieho k väčšiemu), teda inštitút tzv. mimoriadneho zníženia trestu ako pri dohode o vine a treste, ktorý je jedným z prostriedkov individualizácie trestu a prejavom depenalizácie Tr. zák. a umožňuje riešiť situácie, keď trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by nezodpovedal okolnostiam konkrétneho prípadu a keď dolná hranica tohto trestu ustanovená v zákone by bola pocitovaná ako prekážka brániaca uloženiu primeranejšieho trestu. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Za takéto okolnosti prípadu súd považoval:

- okolnosti prípadu (priebeh spáchania skutku) zistiteľné zo skutkovej vety,
- podľa názoru súdu úprimné oľutovania spáchania skutku obžalovaným,
- súhrnná výška spôsobenej škody poškodenému nebola tak vysoká (50,00 €, pričom mobilný telefón ohodnotený na sumu 209,00 € bol poškodenému po jeho odňatí neskôr vrátený orgánmi prípravného konania),
- prezentovaný postoj obžalovaného v predmetnej veci, keď na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Súd v prípade obžalovaného O. C. I. po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na to, že zistil u neho jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento oľutoval, a to napriek jeho mierne rozporuplnej záverečnej reči, ktorá však v kontexte právoplatne prijatého vyhlásenie o vine bola pre rozhodnutie súdu v tejto rozporuplnej časti irelevantná) a žiadnu priťažujúcu okolnosť (priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v spáchaní viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. mu nemohol priznať, keďže by to bolo v rozpore so zaužívanou rozhodovacou činnosťou súdov s poukazom na aplikáciu asperačnej zásady pri ukladaní súhrnného trestu) a vzhľadom k jeho postoju v predmetnej trestnej veci (ako bolo uvedené vyššie), dospel k záveru, že obžalovanému postačuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov (teda vo výmere trestu odňatia slobody, ktorú by mu mohol „ponúknuť“ prokurátor v rámci konania o dohode o vine a treste) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.), a to ako trest súhrnný podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko z hľadiska zásad na ukládanie trestov zistil splnenie podmienok

na uloženie takéhoto trestu k odsúdeniu Okresného súdu Veľký Krtíš pod sp. zn. 3T/93/2017, v ktorom odsúdení bol skutok v súbehu so skutkom v predmetnej trestnej veci, pričom trestný rozkaz vydaný v tejto veci bol obžalovanému doručený až po spáchaní skutku v predmetnej trestnej veci, a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výrok o treste odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 04.10.2017 sp. zn. 3T/93/2017, právoplatným dňa 24.01.2018 (a ktorý bol obžalovanému doručený dňa 15.01.2018), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

Vzhľadom k prezentovanému vyjadreniu obžalovanému na hlavnom pojednávaní k zaistenej veci, o pravdivosti ktorého nemal súd žiadne pochybnosti, rozhodol súd aj o treste prepadnutia tejto veci - 1 ks nôž s vysúvacou čepeľou a červenou rukoväťou tak, ako je to zrejmé z výrokovej časti tohto rozsudku, z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., teda pretože bola táto použitá na spáchanie trestného činu, pričom vlastníkom „prepadnutých“ vecí sa stane štát (§ 60 ods. 5 Tr. zák.).

Takto uložené tresty obžalovanému zohľadňujú všetky kritériá, ktoré Tr. zák. pri ukladaní trestu ustanovuje (§ 34 a nasl.), pričom istotne u obžalovaného splnia svoj účel, pričom súd mal za to, že uložené tresty splnia jednak funkciu ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Súd taktiež nezistil splnenie podmienok na prípadné uloženie v poradí ďalšieho trestu či ochranného opatrenia obžalovanému, keď okrem iného oboznámené závery znaleckého posudku MUDr. Dany Šedivej č. 6/2018 (č.l. 61-72) nedávali pre súd relevantný podklad pre uloženie akéhokoľvek ochranného liečenia obžalovanému.

*** Výrok o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nároky na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnil poškodený Gabriel-M. O., nar. XX.XX.XXXX v R., P. republika, trvale bytom B.. PH M.. R., U. č. XX, bl. P et. 3, ap. XX, P. republika, a to vo výške XXX,XX €. V tomto smere súd vykonal na hlavnom pojednávaní aj dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov: odborné vyjadrenie (č.l. 89), uznesenie o vrátení veci (č.l. 90) a zápisnica o vrátení veci (č.l. 91). Nakoľko bol poškodenému jeho mobilný telefón v prípravnom konaní vrátený, nebolo možné rozhodnúť pozitívne o tejto časti uplatneného nároku na náhradu škody, pričom súd zaviazal povinnosťou obžalovaného len na náhradu škody vo výške 50,00 € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (čím určil vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť škodu zaplatiť) z titulu odcudzenej finančnej hotovosti nachádzajúcej sa v obale tohto mobilného telefónu, keď táto výška uplatneného nároku na náhradu škody bola aj súčasťou skutkovej vety obžaloby, ku ktorej obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný. Súd v tomto smere nemal pochybnosti o dôvodnosť tejto časti uplatneného nároku poškodeného. So zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody bol poškodený už z hore uvedených dôvodov odkázaný na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.